

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 10547/3/2017

DECIZIA CIVILĂ NR. 1185
Ședința publică din data de 6 august 2020
Curtea constituită din:
Președinte: Andreea Mihaela Popescu
Judecător: Lilliana Cătălina Alexe
Judecător: Melania Bejenar
Grefier: Andra Gheonea

Pe rol soluționarea în contencios administrativ și fiscal a cererii de recurs formulate, *împotriva Sentinței civile nr. 1638/11.03.2019 pronunțată de Tribunalul București- Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 10547/3/2017*, de către recurentul-pârât **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **INTERBAU BUCUREȘTI IMPORT EXPORT SRL PRIN ADMINISTRATOR CRISAN VALER**, având ca obiect „*anulare act administrativ*”.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din 28.05.2020, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data 11 iunie 2020 și ulterior la data de 25 iunie 2020, 09 iulie 2020, 23 iulie 2020 și la data de 06.08.2020, când în aceeași compunere a pronunțat următoarele:

CURTEA

Prin Sentința civilă nr. 1638/2019, Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a admis în parte cererea formulată de reclamanta **INTERBAU BUCUREȘTI IMPORT EXPORT SRL prin administrator Crișan Valer** în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, a anulat în parte HCGMB nr. 269/2000, a cărei valabilitate a fost prelungită prin HCGMB nr. 324/17.11.2010, nr. 241/20.12.2011 și nr. 232/19.12.2012, respectiv în ceea ce privește încadrarea terenului reclamantei din str. Dr. Al. Vitzu nr. 2C, sector 5, în zona V3b și a obligat pârâtul Consiliul General al Municipiului București la plata către reclamantă a sumei de 4.050 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (50 de lei taxă judiciară de timbru și 4.000 de lei onorariu expert).

Împotriva acestei sentințe a formulat **recurs** pârâtul Consiliul General al Municipiului București, prin care a solicitat casarea în parte sentinței, respingerea capătului de cerere privind anularea în parte a HCGMB nr. 269/2000 de aprobare a PUG Municipiul București, cu înlăturarea obligației sale de plată a cheltuielilor de judecată aferente capătului de cerere admis, în cuantum de 4050 lei și obligarea intimitei-reclamante la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, recurentul-pârât a arătat că hotărârea a fost dată cu încălcarea/aplicarea greșită a normelor de drept material, fiind incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.p.c.

Recurentul a susținut că instanța a interpretat și aplicat total eronat dispozițiile art. 14 din Regulamentul general de urbanism aprobat prin HCGMB nr. 525/1996 precum și dispozițiile art. 1.4 din Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al PUG, aprobat prin Ordinul nr. 13/N/10.03.1999 emis de Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului.

S-a precizat că pct. 1.4. din Capitolul 1 „Generalități” din Ordinul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului nr. 13/N/10.03.1999 nu a fost încălcat, că acesta conține norme juridice dispozitive - recomandări pentru elaborarea unui PUG de calitate și nu norme juridice

imperative, astfel că nu pot fi reținute ca și motive de nelegalitate în cazul în care se constată o abatere de la aceste reguli.

Așadar aceste norme juridice dispozitive nu aveau cum să fie încălcate de CGMB la elaborarea Planului Urbanistic General al Municipiului București, atât timp cât nu au caracter legal obligatoriu, Planul fiind elaborat în baza unor studii de fundamentare care se regăsesc la dosarul cauzei, anexă la întâmpinarea CGMB.

De asemenea, instanța de fond a făcut o interpretare greșită a dispozițiilor legale mai sus precizate și a apreciat în mod eronat că nu s-a dovedit că pentru elaborarea Planului Urbanistic General al Municipiului București a existat o documentare temeinică pentru a se ajunge la încadrarea în subzona V 3b - complexuri și baze sportive în privința terenului intimătei reclamante.

Includerea prin PUG a imobilelor de pe teritoriul Municipiului București într-o anumită categorie urbanistică, printre care și imobilul intimătei reclamante, s-a realizat în baza unor studii de fundamentare ce au stat la baza Planului Urbanistic General al Municipiului București.

Faptul că nu există alte acte anterioare elaborării și emiterii PUG-ului, care să permită realizarea pe terenul Intimătei Reclamante a unor construcții cu regim de înălțime mai mare, sau cu mai multe niveluri, nu atrage nelegalitatea acestui act administrativ, deoarece în anul 2000 terenul intimătei reclamante nu avea nici un indicator urbanistic, nefiind supus reglementărilor urbanistice. De altfel, anterior acestui PUG, Bucureștiul însuși nu a avut vreo altă reglementare urbanistică generală, aceasta fiind prima.

S-a susținut că instanța de fond, atunci când abordează problema legalității PUG-ului, este în eroare profundă în legătură cu natura legală acestui act de reglementare, mai precis în legătură cu modul în care acesta este elaborat și emis, precum și în legătură cu principiile și rigorile pe care le impun un astfel de demers, dar mai ales în legătură cu puterea discreționară a autorității la adoptarea planurilor de urbanism.

Astfel, la adoptarea acestora nu se ține cont de dorințele individuale ale proprietarilor în ceea ce privește destinația pe care o vor pentru terenurile lor, cu atât mai puțin de dorințele viitorilor proprietari.

Includerea prin PUG în anul 2000 a unor terenuri în subzona V3b este în deplin acord cu obiectivele strategice urbanistice de dezvoltare a Municipiului București. PUG-ul, având un caracter de direcționare și coordonare a amenajării teritoriului și de dezvoltare a localităților, pe termen mediu și lung, cuprinde prevederile necesare atingerii acestor obiective.

PUG-ul nu reprezintă o fază de investiție, ci o fază premergătoare realizării investițiilor. Prevederile PUG sunt cu bataie lungă până în anul 2025 (a se vedea RLU aferent PUG Prescripții generale pct. 1.1.) / unele investiții nefigurând în planurile imediate de investiții, dar strict necesare dezvoltării urbanistice".

PUG-ul conține mai multe părți pe baza cărora s-a stabilit zonificarea funcțională, fiind formulate propuneri de zonificare funcțională, reglementări, permisiuni și restricții.

Deși nu există un document prealabil care să conțină o analiză de detaliu exclusiv cu privire la terenul ce face obiectul judecății (în nici un caz adoptarea unui plan urbanistic general nu presupune analizarea și evidențierea situației concrete a fiecărei proprietăți), trebuie reținut că documentația de urbanism contestată cuprinde suficiente criterii de apreciere în funcție de care autoritatea publică a stabilit trasaturile dominate ale zonei, nefiind obligatoriu pentru Planul Urbanistic General ca acesta să respecte întocmai situația de fapt existentă, reglementarea având ca scop și direcționarea dezvoltării localităților, enunțarea priorităților, zonificarea funcțională a teritoriului.

Dacă singurul criteriu de dezvoltare urbană în emiterea unui PUG ar fi menținerea funcțiunilor unor zone (în cazul de față terenul intimătei reclamante nu a avut o funcțiune urbanistică preexistentă), nu și impunerea unui regim care să-i determine pe proprietari să investească în zone de agrement, zone verzi, suprafețe împădurite atunci utilitatea unui PUG ar fi inexistentă.

Atributele dreptului de proprietate ar fi exercitate în limitele legii, permițând proprietarilor să folosească terenul corespunzător funcțiunii lor, putând obține inclusiv venituri sau

alte beneficii, chiar dacă se limitează dreptul acestora de a construi locuințe. În caz contrar, planul urbanistic general ar fi transformat într-o multitudine de planuri urbanistice de detaliu, care să respecte voința individuală a proprietarilor terenurilor care compun teritoriul Municipiului București, în funcție de opțiunea personală pentru anumite tipuri de construcții, ceea ce nu poate fi acceptat.

Recurentul-pârât a susținut că, contrar celor reținute de către instanță, nu este obligatoriu ca Planul Urbanistic General să respecte întocmai situația de fapt existentă, reglementarea având ca scop și direcționarea dezvoltării localităților, enunțarea priorităților și zonificarea funcțională a teritoriului.

S-a arătat că aprecierea legalității HCGMB nr. 269/2000 de aprobare PUG Municipiul București se face în raport de îndeplinirea condițiilor prevăzute de actele normative în vigoare la data emiterii hotărârii (respectiv anterior sau inclusiv anul 2000) și nu în anul 2019.

În speță, la judecata în fond s-a întocmit un raport de expertiză ale cărui concluzii au fost validate de instanța de fond, în sensul că terenul intimatului reclamant a fost greșit încadrat în zona V3b, prin raportare însă la alte prevederi legale, ulterioare HCGMB nr. 269/2000.

Cu toate acestea, instanța de fond a validat concluziile expertului invocând nerespectarea unor prevederi legale în vigoare la data elaborării PUG Municipiul București, respectiv lipsa dovezii unei documentări temeinice pe teren și în bazele de date ori a existenței unor studii de specialitate care să releve necesitatea încadrării în zona V3b.

Conform Art. 2.1 (Etapă în elaborare) din Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al PUG, aprobat prin Ordinul nr. 13/IM/10.03.1999, procesul elaborării PUG, de la inițiere până la aprobare, implică parcurgerea unor etape, printre care: inițierea elaborării PUG; informarea populației; desemnarea elaboratorului pentru PUG; comanda pentru elaborarea PUG; tema-program pentru PUG; tarifarea lucrării; contractul; sursele documentare; studiile de fundamentare; propunerile preliminare; consultările pe parcurs; redactarea pieselor desenate; consultarea populației; introducerea în documentație a propunerilor enunțate de populație; acordurile și avizele asupra PUG; PUG definitiv; probarea PUG.

Sursele de documentare sunt deosebit de importante în elaborarea PUG. Este necesară culegerea și interpretarea unui volum mare de informații din diverse domenii.

Propunerile preliminare de amenajare și dezvoltare se elaborează pe baza rezultatelor analizei situației existente, a opțiunilor populației, a programului de dezvoltare lansat de colectivitățile locale și a concluziilor studiilor de fundamentare.

Introducerea în documentație a propunerilor enunțate de populație se face de către elaboratorul PUG după ce acestea au fost supuse discuției și acceptate de către consiliul local.

Prin urmare, la elaborarea PUG Municipiul București trebuiau îndeplinite o serie de etape și condiții, iar prevederile Ghidului privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al PUG, aprobat prin Ordinul nr. 13/N/10.03.1999, trebuie interpretate coroborate unele cu altele, unitar și nu singular cum a procedat instanța de fond,

Într-adevăr, elaborarea PUG trebuie să aibă la bază, printre altele, și o documentație temeinică, atât pe teren cât și în bazele de date existente, aspecte pe care instanța de fond susține că nu le-a dovedit în cauză, ori recurenta susține că a atașat la dosarul de fond toate documentele care au stat la baza elaborării PUG Municipiul București, din care rezultă că documentațiile temeinice s-au realizat, atât în fapt cât și în bazele de date, aspect confirmat și de Hărțile Orthophoto atașate de expert la Raportul de expertiză efectuat la fond unde se poate observa că terenul intimatului-reclamant era înconjurat de baze sportive și acoperit de vegetație sălbatică.

În fapt, terenul reclamantului s-a aflat în proprietatea privată a d-lui Nichita M. Emil din anul 1993, conform Titlului de proprietate nr. 2401/03.05.1993. Ulterior, pe 13.08.1993 reclamanta a cumpărat terenul, iar în decembrie 1993 a solicitat un certificat de urbanism care îi permitea construcții cu un regim de 3S+P+3E. Ulterior, în anul 2000 s-a adoptat PUG care a încadrat imobilul în zona V3b - Complexe și baze sportive care permit construcții cu un regim de înălțime P + 2 niveluri, prin raportare la toate construcțiile existente în jur - exclusiv baze și complexuri sportive, așa cum este și în prezent.

Conform punctului 1.4. din Capitolul „Generalități” din Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul - cadru al Planului Urbanistic General din martie 1999: „Elaborarea unui PUG (...) impune: (...) o documentare temeinică, atât pe teren, cât și în bazele de date (...), fundamentarea reglementărilor pe baza concluziilor studiilor de specialitate”.

Terenul reclamantei a fost intabulat în cartea funciară abia în anul 2011. Pe cale de consecință, la elaborarea PUG au fost avute în vedere toate construcțiile existente la acel moment (care erau exclusiv cu destinație sportivă și cu un nivel de înălțime scăzut).

Prin obiecțiunile la raportul de expertiză efectuate a arătat (indicând și hărțile atașate la raportul de expertiză) că la nivelul anului 2000 când s-a elaborat PUG Municipiul București s-au luat în considerare atât situația de fapt, unde terenul intimătei reclamante era înconjurat de unități sportive (terenuri amenajate cu destinație sportivă - Stadionul Progresul), dar și de spații verzi (Parcul Romniceanu), nu era construit ori amenajat cu vreo destinație specială și era acoperit de vegetație sălbatică, nu era curățat sau îngrijit;

Situația de drept a terenului era următoarea: terenul nu era intabulat în cartea funciară, intabularea s-a făcut ulterior elaborării PUG, în anul 2011 așa cum rezultă din extrasul CF existent la dosarul de fond, deși terenul a fost achiziționat încă din anul 1993 conform Contractului de vânzare-cumpărare autentificat prin încheierea nr. 32025/13.08.1993 de Notariatul de Stat Sector 5 (filele 16-18 din voi I dosar fond). Faptul intabulării terenului intimătei reclamante ulterior întocmirii Registrului Spațiilor verzi rezultă și din fila 53 la raportul de expertiză unde terenul 2c apare în alb și nu în galben (culoarea galben marcând imobilei intabulate în anul 2010).

Deși la momentul elborării PUG Municipiul București, intimata reclamantă era proprietară și a cunoscut conținutul proiectului PUG Municipiul București aprobat prin H.C.G.M.B. nr. 269/2000, nu a contestat sub nicio formă acest proiect și nici nu a adus propuneri ori obiecțiuni în legătură cu încadrarea terenului acesteia în zona V3b.

Ori, pe lângă documentarea de pe teren a elaborărilor PUG Municipiul București care nu impunea încadrarea acestui teren în altă zonă (fiind înconjurată doar de baze sportive), era necesară și propunerea publicului informat despre proiectul PUG, iar intimata reclamantă nu a dovedit că ar fi formulat vreo propunere în acest sens, iar elaboratorii PUG să nu fi ținut cont de aceasta. Doar în acest caz, se putea considera că există indicii privind nelegalitatea PUG.

Recurentul-pârât a mai arătat că un alt motiv de nelegalitate al sentinței recurate este acela că în mod greșit instanța de fond a validat concluziile raportului de expertiză conform cărora în zona V3 b nu există o funcțiune dominantă pentru baze sportive.

În combaterea acestui argument, s-a arătat că încadrarea imobilelor în categorii de zone conform PUG are la bază un singur criteriu - funcțiunea dominantă.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 1.4 din Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul-cadru al PUG, aprobat prin Ordinul nr. 13/N/10.03.1999, condiția privind existența unei documentații temeinice, atât pe teren, cât și în bazele de date, trebuie coroborată cu condiția privind corelarea reglementărilor cu prevederile rezultate din planurile de amenajare teritorială, care implică încadrarea tuturor imobilelor de la nivelul Municipiului București în anumite categorii de zone denumite funcțiuni dominante de reglementare, în funcție de un singur criteriu: dezvoltarea urbanistică predominantă a zonei respective, așa cum prevede Art. 14 (Asigurarea compatibilității funcțiilor) din Regulamentul general de urbanism aprobat prin HCGMB nr. 525/1996 citat chiar de către instanța de fond, dar interpretat greșit.

Conform dispozițiilor legale în vigoare la nivelul anului 2000, H.C.G.M.B. nr. 269/2000, prin care s-a aprobat Planul Urbanistic General al Municipiului București, a cărui valabilitate a fost prelungită prin Hotărârile C.G.M.B. nr. 324/17.11.2010, nr. 241/20.12.2011, nr. 232/19.12.2012 și, respectiv, nr. 224/15.12.2015, a reglementat amenajarea teritoriului în vederea dezvoltării urbanistice la nivelul întregului oraș - Municipiul București, văzut ca unitate administrativ-teritorială, și nu a avut ca obiectiv stabilirea în mod punctual, individual, a regimului urbanistic al unui imobil sau altul de pe cuprinsul Bucureștiului.

Planul urbanistic general realizează clasificarea unor suprafețe întinse din teritoriul unităților administrativ-teritoriale în raport de funcțiunile majore ale diferitelor zone din acest teritoriu, având scopul de a „enunța principiile de dezvoltare a orașului în contextul zonei

metropolitane pe termen mediu, în vederea creării și prezervării șanselor de dezvoltare în perspectivă".

Aceasta reglementare s-a realizat, în primul rând, prin stabilirea unor zone care se încadrează în anumite clasificări urbanistice, delimitarea făcându-se, așa cum rezultă din Ordinul Ministrului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului nr. 13/N/10.03.1999, emis în vederea aplicării H.G. nr. 525/1996, pentru aprobarea Regulamentului general ce urbanism, prin identificarea funcțiunii dominante a fiecărei zone, sau a funcțiunii dominante tradiționale caracterizate de țesut urban și conformare spațială proprie, așa cum menționează H.G. nr. 525/1996.

Cu alte cuvinte, delimitarea pe zone spațiale și, de aici, clasificarea zonelor urbanistice s-a realizat prin luarea în considerare a profilului dominant al fiecărei zone, gruparea părților din teritoriu pe zone realizându-se pe criteriul omogenității, al caracteristicilor comune din interiorul unor zone.

Luându-se în considerare întinderea unor zone cu profil specific, au apărut și sunt delimitate teritorial la nivelul PUG al Municipiului București, C - zona centrală, M - zona mixtă, Z - zona de locuit, zona A - zona activităților productive, G - zona gospodăriei comunale, zona T - zona transporturilor sau chiar V - zona spațiilor verzi.

Conform Art. 6.1. din Regulamentul Local de Urbanism al Municipiului București: „Definirea unei anumite unități teritoriale de referință este determinată de trei parametri:

- (1) funcțiunile dominante admise cu sau fără condiționări;
- (2) regimul de construire (continuu, discontinuu);
- (3) înălțimea maximă admisă.

6.2. Pentru toate unitățile teritoriale de referință se mai adaugă două criterii de diferențiere a prevederilor regulamentului:

(1) situarea în interiorul sau în exteriorul zonei protejate din considerente istorice și arhitectural - urbanistice;

(2) situarea într-o condiție particulară de cadru natural (în imediata apropiere a lacurilor sau în interiorul unor mari culoare de vegetație care asigură ameliorarea climatului Capitalei).

Zona V3 - spații verzi pentru agrement cuprinde: V3a - baze de agrement, parcuri de distracții, poli de agrement; și V3b - complexe și baze sportive."

Nu înseamnă, însă, că toate imobilele, respectiv terenuri și clădirile din interiorul acestor zone corespund în totalitate caracteristicilor zonei în care au fost încadrate, ci zona în care sunt plasate are anumite trăsături dominante, pe care fiecare imobil le îndeplinește mai mult sau mai puțin, putând exista o oarecare depărtare a caracteristicilor unui imobil sau altul de caracteristicile generale ale zonei în care se află.

S-a avut în vedere, pentru delimitare, caracteristica dominantă a zonei, pentru că, astfel, se implementau principiile stabilite prin H.G. nr. 525/1996, la nivel formal, iar ca necesitate faptică, această delimitare servea obiectivelor de stabilire a direcțiilor, priorităților și reglementărilor de amenajare a teritoriului și dezvoltare urbanistică a teritoriului localităților, utilizare rațională și echilibrată a terenurilor necesare funcțiunilor urbanistice, obiective ce au fost menționate în Ordinul Ministrului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului 13/N/10.03.1999, emis în vederea aplicării H.G. nr. 525/1996.

S-a susținut că instanța de fond a interpretat greșit problema legalității PUG-ului, natura acestui act de reglementare, modul în care acesta este elaborat și emis, principiile și rigorile pe care le-au impus adoptarea PUG, oarecum și puterea discreționară a autorității la adoptarea unor astfel de planuri de urbanism.

De observat că la elaborarea PUG, s-au avut în vedere:

- Starea imobilelor de la data (din anul) elaborării PUG, așa cum arăta la fața locului (imobile construite/neconstruite, spații verzi etc.);
- Construcțiile/terenurile intabulate la data întocmirii PUG;
- Destinația construcțiilor existente la data includerii în diverse zone (spații verzi, spații protejate, complexuri și baze sportive).

Recurentul-pârât a susținut că în mod greșit instanța de fond a validat concluziile raportului de expertiză conform cărora în zona în care este amplasat terenul în litigiu nu există o funcțiune dominantă:

Conform prevederilor legale în vigoare, funcțiune dominantă nu înseamnă că un anumit imobil are o anumită destinație specifică (spațiu verde/bază sportivă), ci că în zona în care este situat respectivul imobil (cum este și cazul terenului intimătei-reclamante) predomină clădiri ori spații cu o destinație specifică.

Ori, este indubitabil, așa cum rezultă din hărțile atașate la raportul de expertiză că imobilul intimătei-reclamante este înconjurat de baze sportive pe trei laturi. În zona respectivă, timp de aproape 20 de ani există terenuri cu construcții având destinație exclusiv sportivă, cu un regim de înălțime scăzut, este inadmisibil și nejustificat ca viziune peisagistică a zonei, includerea imobilului reclamantei în Zona M1 care i-ar permite acesteia construcții cu un nivel de înălțime mai mare.

Prin urmare, există o funcțiune dominantă în zonă.

Conform Regulamentului Local de Urbanism al Municipiului București pentru Zona M1, înălțimea maximă admisibilă a clădirilor pentru terenurile aflate pe o stradă sub 9 m lățime (în speță o stradă de 5-6 m conform măsurătorilor efectuate de expert și precizate la fila 4 din Raportul de expertiză) este de P+l+M, P+2 la care se pot adăuga 1 nivel retras în interiorul unui arc de cerc cu raza de 4,0 metri și tangenta la 45° la acesta și 1 nivel în planul fațadei la clădirile de colț pe o lungime de maxim 15 metri, apoi retrase în interiorul unui arc de cerc cu raza de 4,0 metri și tangenta la 45° la acesta.

Astfel, prin schimbarea zonei în care este încadrat imobilul Reclamantei, aceasta ar câștiga încă 2 niveluri de tip restras peste P+2.

Recurentul-pârât a mai arătat că un alt motiv de nelegalitate al hotărârii instanței de fond este acela că în mod greșit instanța de fond a validat concluzia expertului cum că zona V3b cuprinde exclusiv și strict limitativ complexurile sportive menționate în Regulamentul Local de Urbanism al Municipiului București, fără a se extinde și la alte imobile aflate în proprietatea privată.

Prin PUG Municipiul București nu s-a stabilit destinația exclusivă pe care o pot avea terenurile incluse în această zonă de baze sportive, că aceste terenuri trebuie amenajate ca spații verzi, ori că au utilitate publică. Din contră, potrivit COT și PUT specifice acestei zone V3b, terenul este perfect construibil, cu orice destinație, însă în limitele impuse de specificul acestei zone. De aceea documentațiile de urbanism depuse la Primăria Sector 5 București au fost returnate intimătei reclamante, pentru că nu puteau fi avizate din cauza neîndeplinirii acestor condiții specifice zonei, al regimului de înălțime impus, precum și altele asemenea.

Instanța de fond a susținut contrariul și a interpretat în mod greșit că terenului i s-a stabilit expres destinația de construire - baze sportive, o utilitate de interes public

Dovada că acest raționament al expertului și al instanței este greșit rezultă din harta cu utilitatea publică propusă prin PUG, unde terenul 2c nu este inclus (astfel, regulamentul PUG nu impune construcțiilor care se vor face pe terenul 2c caracter de utilitate publică, și nici să aibă ca destinație exclusiv sportivă, putând să cuprindă inclusiv locuințe, singura condiție fiind aceea ca nivelul de înălțime să nu depășească P+2 niveluri;

Au mai fost invocate dispozițiile art. 6.1. alin. (1) din Regulamentul Local de Urbanism al Municipiului București potrivit căruia: „Definirea unei anumite unități teritoriale de referință (Zone) este determinată de funcțiunile dominante și nu de funcțiunile existente.

Din punct de vedere cadastral, fiecare dintre cele 5 destinații ale terenurilor (agricolă, terenuri aflate permanent sub ape, intravilane, terenuri cu destinație specială) în art. 2 din Legea nr. 18/1991, pot avea categorii de folosință predominante, suprafață majoritară, și categorii de folosință care ocupă un procent mai mic. În grupa terenurilor cu destinație agricolă categoriile de folosință sunt: arabilul, viile, livezile, fânețele și pășunile, dar un procent mai mic îl ocupă și construcțiile, apele, etc. Tot astfel, în intravilane, în afară de categoria de folosință curți-construcții, care este predominantă în cadrul destinației, se includ și alte categorii de folosință care ocupă suprafețe mai mici, cum ar fi: arabil, livezi, ape, etc.

Nu se confundă cele două categorii (funcțiune&folosință), criteriile și finalitatea fiind distincte. Astfel, un teren poate fi încadrat din punct de vedere al regimului de urbanism în zona spațiilor verzi, iar din punct de vedere al categoriei de folosință, în grupa terenurilor „curți construcții”/arabil.

Prin urmare, includerea imobilului reclamantei în subzona V3b prin Planul Urbanistic General al Municipiului București, nu este rezultatul unor erori, ci se datorează zonei în care este amplasat imobilul reclamantei, întrucât din planșa aferentă Hărții nr. 5 - fila 54 din Raportul de expertiză, rezultă că imobilul este împrejmuit pe 3 laturi de complexuri și baze sportive (inclusiv stadioane, terenuri de sport, clădiri de birouri ale complexurilor sportive, iar pe o latură (cea frontală) de stradă.

Pentru aceste considerente, este greșită concluzia expertului și a instanței că Zona spațiilor verzi V3b cuprinde exclusiv terenuri ale complexurilor și bazelor sportive, iar pentru acest fapt încadrarea imobilului 2c s-a făcut în mod eronat, întrucât nu are destinație sportivă. Astfel, la stabilirea zonei în care este încadrat în PUG imobilul 2c s-a stabilit în mod corect, în funcție de destinația și natura construcțiilor dominante aflate în zonă, că imobilul 2c este poziționat într-o zonă în care predomină complexuri și baze sportive.

S-a mai arătat că hotărârea instanței de fond este nelegală prin raportare la încălcarea în speță a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 8 alin. (1) și alin. (1¹) din Legea nr. 554/2004 întrucât, în contencios administrativ, pentru a fi admisă o acțiune judiciară este necesară dovedirea unei vătămări produse unui drept sau unui interes legitim prin actul administrativ atacat. Ori, în cazul de față, intimata reclamantă nu a dovedit o vătămare a unui drept sau a unui interes legitim prin adoptarea la data de 21.12.2000 a Planului Urbanistic General al Municipiului București și a Regulamentului Local de Urbanism aferent prin Hotărârea CGMB nr. 269/2000, de vreme ce zona V3b în care este încadrat imobilul permite ridicarea de construcții cu orice destinație, bineînțeles în limitele urbanistice stabilite.

Intimata-reclamantă a invocat o lipsă de folosință ca urmare a adoptării acestei documentații de urbanism, prin aceea că aceștia nu pot construi pe terenul deținut în proprietate cu regimul de înălțime dorit de către aceștia și nu că nu pot construi absolut deloc.

Includerea terenului în subzona V3b prin PUG nu echivalează cu o expropriere deghizată (în fapt) a intimitei-reclamante, ori cu o încălcare a vreunui atribut al dreptului de proprietate, astfel că nu se încalcă în niciun fel dreptul de proprietate privată consfințit de art. 44 din Constituția României, art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 480 și art. 481 Cod Civil din 1864, astfel cum se invocă în motivele cererii de chemare în judecată.

Intimata-reclamantă păstrează dreptul de proprietate și toate atributele acestuia (usus, fructus și abusus), însă este condiționată în folosința acestuia de respectarea dispozițiilor de urbanism.

Faptul că terenul în discuție nu pot fi folosit în scopul avut în vedere de reclamantă - construcție cu un regim de înălțime mai mare - nu constituie un temei pentru anularea hotărârii contestate și este de subliniat că nu poate fi invocată o vătămare ce constă, în realitate, în restricția legal stabilită cu privire la modalitatea de folosință a terenului în discuție.

Încadrarea imobilului în zona V3b - complexuri și baze sportive, nu s-a realizat în funcție de destinația terenului la nivelul anului 2000, respectiv acesta nu trebuia să fie amenajat ca spațiu verde ori ca bază sportivă, ci în funcție de destinația predominantă pe care o aveau imobilele din jurul terenului Reclamantei.

Astfel, că terenul nu este restrâns sub aspectul folosinței în niciun mod, aceasta dispunând de toate atributele proprietății: dispoziție, folosință cu orice destinație și posesia în fapt pe parcursul înregistrării întregului drept de proprietate.

Pe de altă parte, motivul privind așa-zisa împiedicare a exercitării parțiale a folosinței ca atribut al dreptului de proprietate nu reprezintă o cauză de nulitate a actului administrativ, întrucât nu se referă la emiterea în mod valabil a actului. Pretinsa vătămare produsă prin emiterea Hotărârii CGMB nr. 269/2000 nu afectează valabilitatea acestui act administrativ și prin urmare nu poate fi analizat în prezentul cadru procesual, în condițiile legii contenciosului-administrativ nr. 554/2004.

În principiu, controlul jurisdicțional nu poate fi exercitat asupra libertății de apreciere lăsate de legiuitor la dispoziția administrației în ceea ce privește fondul actului, el putându-se exercita doar asupra formelor și procedurilor impuse organului administrativ, obligatoriu de urmat.

Așa cum rezultă din actele depuse la dosarul cauzei, anterior aprobării Hotărârii CGMB nr. 269/21.12.2000, terenul Intimatei Reclamante situat în București, str. Alexandru Vitzu nr. 2C, Sector 5, nu avea stabilită o preexistentă funcțiune urbanistică, nefiind deci reglementat din punct de vedere urbanistic.

Prin Planul Urbanistic General al Municipiului București și Regulamentul de Urbanism aprobate prin Hotărârea CGMB nr.269/2000, a fost stabilită funcțiunea urbanistică de V3b, acest teren păstrându și în continuare destinația sa de teren construibil.

După aprobarea Planului Urbanistic General al Municipiului București și a Regulamentului Local de urbanism aferent prin Hotărârea CGMB nr. 269/21.12.2000 și mai ales după apariția în plan legislativ a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, unii proprietari cărora li s-a stabilit o anumită funcțiune urbanistică prin PUG-ul incriminat și care doreau o altă încadrare/un alt regim tehnic și economic al terenurilor deținute în proprietate, au făcut demersuri și au depus documentații de urbanism de tip PUZ conform Legii nr. 350/2001, prin care, au fost admise derogări de la PUG.

Ca și alți proprietari de terenuri, intimata-reclamantă din speța de față, avea astfel la dispoziție o procedură legală - efectivă, clară și previzibilă - pentru reglementare urbanistică a terenului acestora, având posibilitatea derogării de la PUG în baza Legii nr. 350/2001, prin elaborarea, avizarea și aprobarea unei noi documentații de urbanism de tip PUZ.

În speța de față, intimata-reclamantă deși este titulară a dreptului de proprietate încă din anul 1993, iar PUG-ul a fost adoptat în 2000, nu a făcut niciun demers în vederea schimbării zonei în care este încadrat din punct de vedere urbanistic pentru a beneficia de un coeficient de folosință a terenului pentru construcții mai mare.

S-a susținut că neefectuarea de către reclamanți a demersurilor în vederea modificării regimului de urbanism timp de aprox. 19 ani nu poate fi invocată cu titlu retroactiv drept motiv de nelegalitate a H.C.G.M.B. nr. 269/21.12.2000.

Intimata-reclamantă Interbau București Import-Export SRL a depus la data de 27.01.2020 **întâmpinare** (f. 23) prin care a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

În motivare, a arătat că este neîntemeiat primul motiv de recurs, ce vizează faptul că instanța ar fi interpretat și aplicat total eronat dispozițiile art. 14 din Regulamentul General de Urbanism aprobat prin HCGMB nr. 525/1996, precum și dispozițiile art. 1.4. din Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al PUG, aprobat prin Ordinul nr. 13/N/1 0.03.1999 emis de Ministerul lucrărilor publice și amenajării teritoriului.

S-a arătat că principalele argumente ce susțin această concluzie sunt următoarele: conceperea unităților teritoriale de reglementare (UTR) aferente PUG s-a făcut fără a ține cont de loturile și construcțiile existente în zonă și fără suporturi cadastrale actualizate; terenul reclamantei era împrejmuț și liber de vegetație la momentul 2000; definiția UTR V3b este incompatibilă cu istoricul terenului subiect și cu caracteristicile sale fizice.

1. Conceperea unităților teritoriale de reglementare (UTR) aferente PUG s-a făcut fără a ține cont de loturile și construcțiile existente în zonă și fără suporturi cadastrale actualizate.

Concret, la întocmirea documentației faza PUG a mun. București, aprobată prin HCGMB 269/2000, zona adiacentă terenului din strada Dr. Al. Vitzu, de la numărul 2C, zona determinată de traseele străzilor Dr. Al. Vitzu și Dr. Gr. Romniceanu nu a fost temeinic studiată.

Astfel elaboratorii PUG, dincolo de obligația de a lucra pe un suport cadastral actualizat, nu s-au deplasat nici în teren pentru a observa caracterul deja construit al străzii.

O simplă plimbare pe str. Dr. Al. Vitzu și pe str. Dr. Gr. Romniceanu, la nivelul anilor 1999-2000 - momentul elaborării documentației de urbanism faza PUG ar fi evidențiat existența cel puțin a imobilelor cu nr. 2, 4, 6, 8 de pe strada Dr. Al. Vitzu - imobile construite în perioada interbelică și a imobilelor de pe frontul sudic al str. dr. Gr. Romniceanu. De menționat imobilele

de la numerele 5, 7,13, 17 realizate în perioada interbelică evident existente la momentul 1999-2000 - momentul finalizării PUG-ului atacat în cauză.

Imobilele de pe strada Dr. Al. Vitzu de la numerele 2, 4 și 6 - construite în perioada interbelică, cât și imobilele de la nr. 2a, 2b și 2c au fost introduse în unitatea teritorială de reglementare V3b - și cele de pe strada Dr. Al. Vitzu de la numerele 8 și 10 în unitatea teritorială de reglementare V1c. Este, în acest caz, evidentă eroarea comisă de elaboratorii PUG prin introducerea unor construcții existente (case interbelice și vile noi, existente pe teren și ușor observabile la nivelul anului 2000) în zone verzi (V3b și V1c)

În mod corect expertiza realizată în cauza a relevat că "Planurile componente PUG privind reglementarea în unități teritoriale de reglementare - UTR, planul Registrului Spațiilor Verzi - RSpV și harta Zonei Protejată 45, nu sunt deloc corelate. Atât planul RSpV, cât și harta Zonei Protejate 45 țin cont de existența și de drepturile de proprietate ale celor cca. 25 de imobile cu caracter rezidențial dintre Str. Dr. Al Vitzu și Str. Dr. Gr. Romniceanu. În schimb, planurile PUG nu țin cont de ele, lucru ce încalcă chiar propriul Regulament al PUG".

Elaboratorii PUG ar fi trebuit să verifice situația din teren atât direct, dar și prin consultarea bazelor de date disponibile la nivelul perioadei 1995-2000. Mai mult, chiar în cadrul Ghidului privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al PUG - GP038/99, pct. 1.4, pag. 10 este clar indicat că: "elaborarea unui PUG de calitate impune: o documentare temeinică, atât pe teren, cât și în bazele de date, redactarea pe un suport topografic cadastral actualizat.

Este evident că elaboratorii PUG nu s-au deplasat în teren și nici nu au utilizat bazele de date disponibile și nici un suport topografic actualizat. În acest sens, menționează că, de la momentul achiziționării terenului de către SC Interbau București Import Export SRL, preluarea proprietății a fost înregistrată conform cerințelor legale în baza de date a Primăriei Sectorului 5 — bază de date la care Primăria Mun. București, Primăria Sectorului 5 și elaboratorii PUG au avut posibilitatea de a folosi informații. Mai mult, este greu de crezut că peste 20 de clădiri interbelice nu figurau nici în bazele de date, nici în planurile cadastrale disponibile în 1995-2000.

Un alt argument clar ce susține efectuarea defectuoasă a documentării preliminare a PUG îl constituie captura din Google Earth din baza de date istorică a aplicației datată 26.10.2000. În aceasta, se observă ca terenul din strada Dr. Al. Vitzu nr. 2C era liber de vegetație la acea dată. Reprezentanții CGMB și PMB au susținut în mod eronat că terenul era acoperit cu vegetație, fapt neadevărat, astfel cum reiese din captura Google Earth atașată.

De asemenea, pe latura de Est a acestuia, se poate observa existența a două secțiuni clare de gard marcate în captura foto. La data de 28.03.2001, în cadrul BNP Mioara Velicu, se încheie Convenția autenticată cu numărul 677 între FC Național și SC Interbau București Import Export SRL privind refacerea gardului dintre terenul aflat în administrarea FC Național și lotul de la numărul 2C. Gardul a fost desființat ilegal de către FC Național în anul 2000. Chiar și după desființarea ilegală a gardului, au rămas pe partea de Est a lotului de la numărul 2C două secțiuni de gard - situație ce evidențiază clar existența a două proprietăți distincte. Acest lucru ar fi putut fi ușor remarcat de către elaboratorii PUG (UAUIM) și inițiatorii acestuia (PMB și CGMB) printr-o simplă deplasare la fața locului astfel cum aveau obligația legală să procedeze.

Faptul ar fi fost confirmat și de verificarea rolurilor fiscale, a bazelor de date notariale, etc.

Intimata-reclamantă a mai susținut că definiția UTR - V3b este incompatibilă cu istoricul terenului subiect, precum și cu caracteristicile sale fizice

În Regulamentul Local de Urbanism aferent PUG aprobat prin HCGMB 26921.12.2000. subzona V3b este definită astfel: „V3b - Complexe și baze sportive (Stadionul Giulești, Parcul Sportiv Dinamo, Complex Sportiv Steaua, Stadionul Progresul, Arenele B.N.R., Baza Sportivă Pescărușul (Bucureștii Noi), Baza Sportivă C.C.C.F. (Bucureștii Noi-Străulești), Baza Sportivă Politehnica, Baza Sportivă Granitul, Baza sportivă Grivița, Clubul Sportiv Metalul, alte baze și cluburi sportive)"

Intimata reclamantă a arătat că terenul său, situat în Str. Dr. Al. Vitzu la numărul 2C nu a avut niciodată destinație de bază sportivă, complex sportiv, stadion. Terenul a fost delimitat la

nivelul anului 2000 față de Stadionul Progresul, fiind din punct de vedere juridic o entitate distinctă.

Față de baza sportivă aferentă Stadionului Progresul, terenul din Str. Dr. Al. Vitzu 2C era îngrădit și liber de vegetație. Mai relevant însă este faptul că cele două proprietăți sunt separate natural de o declivitate foarte puternică (pantă abruptă cu diferență mare de nivel), aspect subliniat chiar de către PMB în cadrul certificatului de urbanism emis în 1993.

Dimensiunile relativ reduse ale terenului (20 m x 30 m) nu permit dezvoltarea unei baze sportive.

S-a mai arătat că susținerea din recurs conform căreia metodologia de elaborare a Planurilor de Urbanism Generale conținute în Ord. MLPAT 13/N/1999 nu ar fi fost obligatorie nu este întemeiată. În art. 2 din Ghid se prevede că autoritățile publice locale, prin compartimentele de specialitate vor lua măsuri pentru folosirea Ghidului privind metodologia de elaborare și conținutul-cadru al Planului de Urbanism General. Pentru autoritățile locale, pentru delaboratorii documentațiilor faza Plan Urbanistic General, pentru beneficiari (persoane fizice, juridice, autorități ale statului), avizatori etc. este obligatorie aplicarea legislației în domeniu: HG 525/1996 — Regulamentul General de Urbanism, Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții Legea Nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, etc. Nerespectarea legislației incidente în materia elaborării PUG atrage nulitatea documentațiilor întocmite și avizate în condiții de ilegalitate.

În mod corect a reținut instanța de fond că la data adoptării HCGMB nr. 269/2000 prin care a fost aprobat Planul Urbanistic General al Municipiului București care prevede încadrarea terenului situat în str. Dr. Al. Vitzu nr.2C în Zona V3b - Complexe și baze sportive nu erau în vigoare dispozițiile Legii nr. 350/2001, însă erau aplicabile dispozițiile Regulamentului General de Urbanism aprobat prin HG nr. 525/1996.

Nu se poate reține că nu au fost încălcate dispozițiile pct. 1.4. din Ordinul nr. 13/N/10.03.1999 astfel cum susține recurentul, în condițiile în care în speță nu s-a făcut dovada unei documentări temeinice pe teren și în bazele de date ori a existenței unor stadii de specialitate care să releve necesitatea încadrării în Zona V3b.

Or, la data adoptării HCGMB nr. 269/21.12.2000, terenul care face obiectul litigiului nu fusese amenajat ca spațiu verde/baze sportive și nu făcea parte din Complexul Sportiv Stadionul Progresul.

Potrivit Planșei aflată la fila 128 (vol. I dosar fond), în imediata apropiere a terenului se află situate atât zone verzi (V1c - Parcul Romniceanu și V3b - Stadionul Progresul), cât și zone de tip L (zonă de locuit) și M (zonă Mixtă).

Potrivit raportului de expertiză întocmit în cauză de către dl. expert Foarță Constantin, în zona învecinată terenului proprietatea intimitei erau amplasate construcții chiar pe str. Dr. AL Vitzu- între Parcul Romniceanu și Stadionul Progresul și pe cale de consecință, nu se poate reține că exista la nivelul anului 2000, o funcțiune dominantă a zonei de spațiu verde și nici o amenajare a terenului pentru activități cu caracter sportiv care să justifice încadrarea terenului în litigiu în zona V3b, concluziile raportului de expertiză astfel cum a fost completat cu răspunsul la obiecțiunile recurente conchizând în sensul că încadrarea terenului în Zona V3b este greșită, încadrarea corectă fiind Zona M1.

O dovadă în plus este faptul că prin adresa nr. 2177/1609154/13.04.2018 emisă de Primăria Municipiului București - Direcția de Mediu aceasta a comunicat faptul că imobilul ce face obiectul adresei nu este încadrat în Registrul Spațiilor Verzi ai Municipiului București.

În cererea de recurs, C.G.M.B. a afirmat în mod neîntemeiat că anterior anului 2000 în București nu existau reglementări urbanistice generale și că terenul din strada Dr. AL Vitzu 2C nu a avut indicatori urbanistici.

În realitate, terenul a avut un regim urbanistic foarte clar definit și cunoscut proprietarilor încă din anul 1993. Astfel, în baza Legii nr. 50/1991, Primăria Municipiului București a emis certificatul de urbanism nr. 10571/ 12 B 121.12.1993 pentru terenul de 600 mp din str. Dr. Al. Vitzu nr. 2C, sector 5, București, în care la regimul economic s-a menționat „Clădire de birouri cu 3S+P+3E, pe un amplasament liber”, iar la regimul tehnic „Construcția va avea 3 subsoluri (având

în vedere existența unei denivelări pronunțate a terenului către nord-est-stadion Progresul) și P+3E -ultimul retras cu minimum 1,20 m față de conturul etajului 2-amplasată la o distanță de 4 m față de aliniamentul stradal, cu retrageri de minimum 3 m față de celelalte 3 laturi ale proprietății". Certificatul de urbanism prevedea un POT (procent de ocupare a terenului) maxim de 52% și un CUT (coeficient de utilizare a terenului) de 2. Aceste valori le corespunde o arie construită de 312,0 mp și o arie desfășurată de 1200,0 mp. De altfel, acești indicatori au stat la baza deciziei de achiziționare a terenului de către SC Interbau București Import Export SRL în anul 1993 și au justificat prețul ridicat al achiziției. Emiterea certificatului de urbanism s-a făcut în baza Legii 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, dar și a „Regulamentului de Autorizare Directă” aprobat prin IICGMB în baza Legii nr. 69/1991 privind administrația publică locală.

În plus, nu este obligația proprietarului de a rectifica erorile comise prin PUG, ci acesta este rolul CGMB, PMB și al elaboratorilor documentației. Eforturile de rectificare a erorii CGMB de încadrare a terenului în zona V3b datează de peste 7 ani (cereri certificat urbanism, audiențe, plângeri prealabile etc).

Cu privire la motivul de recurs, constând în faptul că prima instanță nu a ținut cont de principiul conform căruia proiectarea de urbanism are caracter discreționar fără a ține cont de dorințele proprietarilor, solicită respingerea acestui a ca neîntemeiat.

Legislația aplicabilă impune cu caracter obligatoriu ca activitatea de urbanism și amenajare a teritoriului să fie făcută pe baza consultării și respectării voinței comunității, în caz contrar, transformându-se într-un abuz de putere generator de prejudicii, apt să antreneze răspunderea patrimonială a celor responsabili de elaborare diverselor documentații ilegale.

Planificarea urbanistică are ca scop servirea comunității și trebuie să asigure inclusiv proprietatea privată, căci nu se poate acționa împotriva principiilor constituționale în materia garanțării și protejării proprietății private doar pentru că așa decide CGMB.

S-a mai susținut că în mod corect instanța de fond a reținut că la data adoptării HCGMB nr. 269/2000 prin care a fost General al Municipiului București care prevede încadrarea V3b — Complexe și baze sportive, nu erau în vigoare dispozițiile Legii nr. 350/2001, însă erau aplicabile dispozițiile Regulamentului General de Urbanism 525/1996.

Totodată, s-a mai arătat că este neîntemeiat și motivul de recurs constând în includerea prin PUG a terenului din str. Dr. Al. Vitzu nr. 2C în UTR V3b motivată pe existența unei viziuni strategice, că nu poate înțelege cum viziunea strategică vizează un teren care este învecinat la Sud cu strada Dr. Al Vitzu, la vest cu proprietatea privată de la nr. 2b (proprietate pe care este edificată o locuință P+2E+M), la Nord este separată printr-o barieră naturală - declivitatea de 8-10 m de Stadionul Progresul, iar la Est se învecinează cu un teren proprietate publică neamenajat, poate fi suportul dezvoltării unei viitoare baze sportive.

În baza aceluiași viziuni strategice de dezvoltare urbanistică CGMB aproba derogări și permite construirea în parcurile capitalei (IOR - Park Lake, Grozăvești, Tineretului etc.) pierzând constat suprafețe verzi însemnate fără a întreprinde nimic pentru a le păstra în circuitul spațiilor verzi.

Argumentul invocat de CGMB conform căruia rolul PUG este de „impunere a unui regim care să-i determine pe proprietari să investească în zone de agrement, zone verzi, suprafețe împădurite” este eronat și vădit ilegal. Proprietarii privați nu pot fi forțați să dezvolte baze sportive. Mai cu seama acest lucru este și tehnic imposibil în cadrul proprietății subiect pentru motive deja enumerate anterior.

Intimata-reclamantă a mai arătat că nu este întemeiat nici motivul de recurs constând în justificarea includerii prin PUG a terenului din str. Dr. AL Vitzu nr. 2C în UTR V3b datorită vecinătății pe 3 laturi cu baze sportive și al existenței vegetației pe amplasament.

CGMB nesocotește situația reală la data elaborării PUG, când terenul era delimitat și liber de vegetație (vezi captura din Google Earth din 26.10.2000). În realitate terenul este învecinat la Sud cu strada Dr. Al. Vitzu, la vest cu proprietatea privată de la nr. 2b (proprietate pe care este edificată o locuință P+2E+M), la Nord este separată printr-o barieră naturală — declivitatea de 8-10 m de Stadionul Progresul, iar la Est se învecinează cu un teren proprietate

publica neamenajat. O simpla deplasare a elaboratorilor PUG sau o consultare a regimului juridic a terenurilor din zona ori a registrelor de evidenta a proprietăților aferente direcțiilor de taxe și impozite ar fi lămurit situația.

Faptul ca pe un teren exista vegetație spontană, fara valoare peisagera nu justifica introducerea acestuia în circuitul spațiilor verzi și, în nici un caz, creșterea vegetației pe un teren nu îi schimba încadrarea urbanistica.

Țesutul urban din București este plin de exemple de terenuri cu vegetație abundentă, care sunt reglementate prin PUG sau acte derogatorii - PUZ. Reglementarea acestor terenuri variaza de la zone de locuințe, zone situate în afara perimetrului central care grupează funcțiuni complexe de importanță supramunicipală și municipală la zone mixte.

Folosirea argumentării conform căreia prezenta vegetației pe un teren justifica introducerea sa în categoria spațiilor verzi este superficială și dovedește o neînțelegere la nivel elementar a proiectării urbanistice și a evoluției parcellarului urban în timp. Este evident ca pe un teren liber va crește vegetație spontană, fapt ce nu justifica introducerea sa în categoria zonelor verzi.

Terenul în cauza, ca și cele învecinate nu sunt în prezent și nu au fost niciodată amenajate ca spații verzi, baze sau complexe sportive. Destinația urbanistică de spațiu verde (niciodată materializată până în prezent) a fost atribuită în mod arbitrar, fara o analiză competentă a zonei de către elaboratorul PUG. Nu a existat niciodată și nu există nici în prezent vreun argument de natura tehnică, urbanistică, arhitecturală sau peisageră care să încadreze terenul din str. Dr. Al. Vitzu 2C sau cele învecinate în zone de tip „V”.

Atât terenul în speță (Str. Dr. Al. Vitzu 2C), ca și terenurile învecinate (2b, 2a, 2, 4, 6, 8, 10 de pe str. Dr. Al. Vitzu respectiv 2c, 3, 5, 7 din str. Dr. Gr. Romniceanu) sunt situate în afara limitelor Stadionului Progresul, al Arenelor BNR sau ale spațiului Parcului Romniceanu.

Cu privire la susținerile recurentului referitoare la necontestarea proiectului de încadrare a terenului în zona V3b, intimată a arătat că la momentul achiziționării terenului s-a eliberat un certificat de urbanism din care a rezultat că se putea construi pe acesta. Mai mult decât atât, încă de la momentul achiziționării terenului acesta a fost încadrat în zona curți - construcții, achitând impozit la D.I.T.L. Sector 5 pentru suprafața de 600 m.p. încadrată în această zonă.

Cu toate acestea, în anul 2013 când a solicitat de la Primăria Sectorului 5 un Certificat de Urbanism, prin Adresa nr. 16043/12.06.2013, i s-a răspuns că nu i se eliberează acest certificat de urbanism, deoarece terenul în suprafața de 600 m.p. proprietatea societății se află situat în Zona V (zona spațiilor verzi) - V3b - complexe și baze sportive, în conformitate cu PUG aprobat prin HCGMB nr. 269/21.12.2000, prelungit prin HCGMB nr. 324/17.11.2010, nr.241/20.12.2011 și nr. 232/19.12.2012.

Așadar, măsura luată de recurentă de a încadra terenul proprietatea intimitei în zona verde V3b a fost luată fără ca aceasta să își poată exprima punctul de vedere, informarea publică asupra întocmirii și aprobării PUG nu i-a fost comunicată, aflându-se astfel în imposibilitatea de a își exprima punctul de vedere în legătură cu această problemă.

S-a mai susținut că Planșa de reglementare funcțională din PUG arată fără echivoc ca nu există o funcțiune dominantă pentru baze sportive în zona amplasamentului ce a generat speța. În zona predomina terenurile edificabile având diferite încadrări: L2b, M1, CB1, dar și M2, CA2, Lb3. Din punct de vedere al suprafețelor ocupate, zonele verzi au un caracter minoritar. Strada Dr. Al. Vitzu a fost construită intens în perioada interbelică, caracterul dominant al străzii fiind locuirea. Vis a vis de terenul din str. Dr. Al. Vitzu nr. 2C se afla spitalul Dr. Th. Burghel. În partea de Est a străzii lângă Hotelul Marriott exista Ministerul Apărării Naționale, iar câmpul de perspectivă în Estul străzii îl constituie Catedrala Mântuirii Neamului.

În mod corect Expertul tehnic a apreciat în cadrul expertizei ca “frontul dreapta al Str Dr Al Vitzu format din numerele 2C (în speța), 2B, 2A, 2, 4, 6, 8, 10, situat la partea superioară a pantei, aparține UTR tip M1. Frontul stanga al Str Dr Gr Romniceanu, format din numerele de la 3B la 35, aparține UTR tip L1b. Delimitarea celor 2 UTR (M1 și L1b) se face de-a lungul cornisei pantei dintre Străzile Dr Al Vitzu și Dr Gr Romniceanu, respectiv de-a lungul fundurilor de lot ale

imobilelor ce compun cele 2 fronturi (dreapta Str Dr Al Vitzu si stanga Str Dr Gr Romniceanu, la cotele absolute de nivel ce variaza de la 84,20 la 78,07).

Ele reprezintă istoric 2 etape diferite de dezvoltare urbanistica, atat casele cat si străzile avand caracter diferit, chiar daca au fost încadrate in aceeași zona protejata. Încadrarea terenului de la nr. 2C din str. Dr. Al. Vitzu in UTR V3b având ca baza funcțiunea dominantă a zonei este greșită, zona fiind puternic eterogenă. Aici coexista locuințe individuale, colective mici, sedii de firma, organizații profesionale (LPF), spitale, hoteluri și clădiri administrative.

Astfel cum a arătat dl. Expert Foartă Daniel în cuprinsul raportului de expertiză efectuat în cauză, în Regulamentul local de urbanism din cadrul PUG, la capitolul V - Zona spațiilor verzi

Generalități: Caracterul zonei se definește referința în mod extrem de clar. În preambul se stipulează următoarele: „Zona cuprinde spații verzi publice cu acces nelimitat sau specializate de interes supramunicipal și municipal, spații pentru sport și agrement cu acces limitat de apartenența la cluburi sau contra cost....”

Zona V3b este definită astfel: „V3b-Complexe și baze sportive (stadionul Giulești, Parcul Sportiv Dinamo, Complex sportiv Steaua, Stadionul Progresul, Arenele BNR...)”

Din cuprinsul acestei definiții rezultă că UTR V3b se referă doar la incintele aflate în administrarea directă a cluburilor sportive (fiind și individualizate).

Drept urmare, argumentul recurentului potrivit căruia o zonă verde de tip V3b poate cuprinde o zonă mai largă, cu o funcțiune dominantă, formată din mai multe proprietăți nu este întemeiat, astfel cum rezultă din chiar prevederile Regulamentului Local de Urbanism din cadrul PUG mai sus citate.

Pe cale de consecință, zona UTR-V3b din Cotroceni se referă exclusiv la terenul aflat în proprietatea și/sau administrarea Stadionului Progresul și a Arenelor BNR și nu poate cuprinde prin însuși Regulamentul Local de Urbanism o zonă mai largă, constituită din alte parcele cu alți proprietari/administratori, sub motivul existenței unei funcțiuni dominante,

Imobilele pretins ca făcând parte din UTR V3b (complexe și baze sportive), respectiv 3C (în speță), 2B, 2A, 2,4 și 6 din str. Al. Vitzu și 2C, 3, 5 și 7 din str. Dr. Gr. Romniceanu sunt situate dincolo de limitele Stadionului Progresul, nu în zona interioară, pentru a putea fi aplicat principiul „funcțiunii dominante” din cadrul unei subzone UTR.

Acestea sunt atașate artificial Zonei V3b, respectiv Stadionului Progresul, ca de fapt întreaga cornișă a zonei Panduri - Dr. Staicovici, limitată de str. Dr. Al. Vitzu până la MAPN și Hotel Marriott. Această zonă situată dincolo de parcela proprietatea intimitei nu a aparținut niciodată Complexului Progresul - Arenele BNR, ci Primăriei Sectorului 5.

Destinația urbanistică de spațiu verde PUG (niciodată materializată în teren) a fost atribuită în mod artificial de către elaboratorul PUG-ului fără a se analiza în mod concret zona, neținându-se cont de cele peste 20 de imobile care se interpun în mod grupat între cele două spații verzi.

Intimata-reclamantă a mai arătat că este neîntemeiată și critica ce privește greșita validare de instanță a concluziei expertului cum că Zona V3b cuprinde exclusiv și strict limitative complexurile sportive menționate în Regulamentul Local de Urbanism al Municipiului București, fără a se extinde și la alte imobile aflate în proprietatea privată.

Imobilele pretins ca făcând parte din UTR V3b (complexe și baze sportive), respectiv imobilele 2C (în speță), 2B, 2A, 2,4 și 6 din str. Al. Vitzu și 2C, 3, 5 și 7 din str. Dr. Gr. Romniceanu, sunt situate dincolo de limitele Stadionului Progresul, nu în zona interioară, pentru a putea fi aplicat principiul funcțiunii dominante din cadrul unei subzone UTR.

Potrivit art. 3 din Legea nr. 24/2007, „Spațiile verzi se compun din următoarele tipuri de terenuri din intravilanul localităților:

A) spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri, fâșii plantate;

B) spații verzi publice de folosință specializată:

1. grădini botanice și zoologice, muzee în aer liber, parcuri expoziționale, zone ambientale și de agrement pentru animalele dresate în spectacolele de circ;

2. cele aferente dotărilor publice: creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție socială, instituții, edificii de cult, cimitire;

3. baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanță;
C) spații verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri și baze sportive:

D) spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă;

E) culoare de protecție față de infrastructura tehnică;

F) păduri de agrement.

Imobilul — teren situat în București, str. Dr. Alexandru Vitzu nr. 2C care face obiectul prezentului litigiu, nu se încadrează în niciuna dintre categoriile mai sus enunțate, fiind un teren proprietate privată, iar nu spațiu verde de folosință și destinație publice și pe cale de consecință, în mod corect a concluzionat dl. expert desemnat în cauză că acesta „nu a fost încadrat corect în Unitatea Teritorială de Refeciuță UTR zona V3b, plan PUG și Regulamentul Local de Urbanism - R.L.U. ale Municipiului București, conform HCGMB nr. 26/2990, 324/2010, 241/2011 și 232/2012.”

Legea 24/2007 stipulează foarte clar la articolele 3 și 4 categoria de terenuri ce pot fi considerate („compun”) spațiile verzi. Articolul 3 mai sus citat, prezintă integral spații publice, nicio categorie din cele enumerate la punctele a)- f) nu prezintă terenuri private de nicio natura.

Totodată, articolul 4 din același act normativ detaliază categoriile prezentate la punctele a) - f) și nu se regăsesc locuințe individuale izolate sau cuplate așa cum sunt cele din zona Cotroceni în general sau de pe traseul străzii Dr. Al. Vitzu.

Mai mult decât atât, Legea nr. 135/2014 prevede la art. 9 ca „Terenurile înscrise în cartea funciara ca fiind în categoria curți - construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu”

Deși apărută după înscrierea terenului de la numărul 2C în perioada 2010-2011 în Registrul Spațiilor Verzi, legea vine să clarifice categoriile de terenuri ce pot fi introduse în acest Registru.

Intimata-reclamantă a arătat că este neîntemeiată și susținerea recurentului cum că intimata nu a dovedit o vătămare a unui drept sau a unui interes legitim prin adoptarea la data de 21.12.2000 a Planului Urbanistic General al Municipiului București și a Regulamentului Local de Urbanism aferent prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 269/2000, de vreme ce zona V3b în care este încadrat imobilul permite ridicarea de construcții cu orice destinație, bineînțeles în limitele urbanistice stabilite.

Intimata-reclamantă a susținut că, urmare a încadrării terenului în zona V3b i s-ar produce o vătămare prin restrângerea dreptului de folosință asupra terenului, ca atribut al dreptului de proprietate, având în vedere indicatorii urbanistici prevăzuți prin Regulamentul local de urbanism pentru Zona V3b și faptul că în zona respectivă sunt admise doar construcțiile și instalațiile specifice unor complexe și baze sportive.

Conform Regulamentului Local de Urbanism aferent PUG M.B. pentru V3b sunt ca și utilizări admise: „construcțiile și instalațiile specifice conform proiectelor legal avizate”. Concret, regulamentul permite realizarea construcțiilor specifice complexelor și bazelor sportive - Săli de sport, cluburi sportive, poligoane, terenuri de sport acoperite, vestiare aferente.

Nu este permisă realizarea unor construcții destinate sediilor de firma, locuințe mici colective, sedii pentru asociații profesionale, mici clinici sau cabinete medicale independente de activitatea sportiva.

În realitate, pot fi edificate doar construcții legate direct de funcționarea unei baze sportive, fara a avea însă posibilitatea realizării tehnice a unei suprafețe de joc (din cauza dimensiunilor prea mici ale terenului).

Ca urmare a încadrării terenului reclamantei în zona V3b, intimatei i s-a produs o vătămare prin restrângerea dreptului de folosință asupra terenului, ca atribut al dreptului de proprietate, având în vedere indicatorii urbanistici prevăzuți prin Regulamentul local de urbanism pentru zona V3 b și faptul că în zona respectivă sunt admise doar construcțiile și instalațiile specifice unor complexe și baze sportive.

Indicatorii urbanistici aferenți UTR V3b aplicați arbitrar terenului de la nr. 2C din str. Dr. Al. Vitzu sunt POTmaxim 30% fata de POTmaxim 65% (pentru PUZ Zona Protejata 45 Cotroceni) si CUT maxim 0,35 fata de CUT maxim 1,8 (pentru PUZ Zona Protejata 45 Cotroceni). Ca urmare a acestei reglementari se restrânge aria desfasurata maxima a construcțiilor ce pot fi edificate cu circa 900,0 mp fata de 1200,0 mp edificabili conform certificatului de urbanism din 1993.

În speță, restrângerea adusă dreptului de proprietate al reclamantei nu este justificată de un interes general, având în vedere inexistența unor amenajări specifice unei baze sportive pe acest teren. Din probele administrate nu rezultă că limitarea atributelor dreptului de proprietate al reclamantei ar aduce vreun beneficiu cuiva.

Totodată, încadrarea terenului de la nr. 2C în categoria spații verzi ar avea ca și consecința, prin aplicarea legii privitoare la spațiile verzi, limitarea dreptului de construire și indirect, a dreptului de a dispune în mod liber de propria proprietate privată.

Mai mult decât atât, potrivit art. 71 alin. 1 din O.U.G nr. 195/2005 privind Protecția Mediului, „(1) Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora..”

În concluzie, PUG-ul aprobat prin HCGMB nr. 269/21.12.2000, prelungit prin IICGMB nr. 324/17.11.2010, nr. 241/20.12.2011 și nr. 232/19.12.2012 a schimbat practic destinația terenului în suprafață de 600 m.p. proprietatea intimitei, fiind emis cu încălcarea dreptului de proprietate, garantat de art. 480 Codul Civil de la 1848. Art. 44 din Constituția României ocrotește proprietatea indiferent de titularul și caracterul acesteia și obligă la respectarea dreptului de proprietate reglementată și de art. 1 din Protocolul Adițional CEDO.

La data de 25.05.2020, recurentul-pârât a depus răspuns la întâmpinare (f. 50-53).

Examinând recursul prin prisma motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că este nefondat, hotărârea instanței de fond fiind dată cu aplicarea corectă a normelor de drept material, pentru următoarele considerente:

Astfel cum rezultă din dispozițiile art. 488 alin.1 C.p.c., recursul poate fi exercitat numai pentru motivele de nelegalitate expres prevăzute, care privesc, în esență, încălcarea unor norme de drept procesual (în sens larg, incluzând și normele de competență și de organizare judiciară) sau de drept material incidente cauzei, prin raportare la situația de fapt reținută de prima instanță, situație de fapt care, însă, scapă cenzurii instanței de recurs, dacă instanța de fond și-a motivat în mod corespunzător soluția și nu există erori de drept procesual în ce privește încuviințarea și administrarea probelor.

Ca atare, în prezent, recursul reprezintă o cale de atac nedevelopată, controlul exercitat fiind doar unul de legalitate, prin prisma motivelor expres și limitativ prevăzute la art. 488 alin. 1 din C.p.c., fără a se realiza o nouă judecată în fond.

Potrivit art. 14 din Regulamentul General de Urbanism aprobat prin H.C.G.M.B nr. 525/1996, autorizarea executării construcțiilor se face cu condiția asigurării compatibilității dintre destinația construcției și funcțiunea dominantă a zonei, stabilită printr-o documentație de urbanism, sau dacă zona are o funcțiune dominantă tradițională caracterizată de țesut urban și conformare spațială proprie.

Art. 1.4 din Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al PUG , aprobat prin Ordinul nr. 13/N/1999 emis de Ministerul lucrărilor publice și amenajarea teritoriului prevede:

„Elaborarea unui PUG de calitate impune:

- încredințarea lucrării unei unități de proiectare cu experiență în domeniu;
- *corelarea reglementărilor cu prevederile rezultate din planurile de amenajare teritorială;*
- redactarea pe un suport topografic cadastral actualizat;
- *o documentație temeinică, atât pe teren cât și în bazele de date;*
- o analiză multicriterială integrată, în echipă multidisciplinară, pe sectoare ce intervin în dezvoltarea localităților;

- emiterea unor propuneri de amenajare și dezvoltare care să răspundă programelor inițiate și aprobate de către consiliile locale;
- *fundamentarea reglementărilor pe baza concluziilor studiilor de specialitate;*
- cooperarea între beneficiar, elaborator și organismele administrației locale și centrale interesate."

Contrar susținerilor recurentului-pârât, instanța de fond a făcut o corectă aplicare a dispozițiilor art. 14 din Regulamentul General de Urbanism aprobat prin H.C.G.M.B nr. 525/1996, stabilind că, în cazul terenului reclamantei nu s-a făcut dovada unei documentări temeinice pe teren și în bazele de date ori a existenței unor studii de specialitate care să releve necesitatea încadrării în zona V3b.

Caracterul general al PUG nu exclude verificările din teren, constatarea situației reale de fapt pentru *identificarea funcțiunii dominante a fiecărei zone, sau a funcțiunii dominante tradiționale caracterizate de țesut urban și conformare spațială proprie*, astfel cum se cum menționează în H.G. nr. 525/1996 pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism.

La Titlul II din RLU aferent PUG Municipiul București, sunt prevăzute "prescripțiile specifice pe zone, subzone și unități teritoriale de referință", între care la litera "V" este definită zona spațiilor verzi, caracterizată astfel: "Zona cuprinde spații verzi publice cu acces nelimitat sau specializate de interes supramunicipal și municipal, spații pentru sport și agrement cu acces limitat de apartenența la cluburi sau contra cost, spații plantate de protecție și păduri de diferite tipuri."

Zona spațiilor verzi cuprinde opt zone (de la V1 la V8), dintre care incidentă în speță este zona V3 - zona spațiilor verzi pentru agrement. Zona V3 este alcătuită din două subzone, definite explicit după cum urmează: subzona V3a: baze de agrement, parcuri de distracții, poli de agrement (Iacurile Floreasca, Grivița, Dobroiești, Pantelimon, Tei, Morii, Văcărești); **subzona V3b**: Complexe și baze sportive (Stadionul Giulești, Parcul Sportiv Dinamo, Complexul Sportiv Steaua, Stadionul Progresul, Arenele BNR, Baza Sportivă Pescărușul (Bucureștii Noi), Baza sportivă C.C.C.F. Bucureștii Noi - Străulești, Baza sportivă Politehnica, Baza sportivă Granitul, Baza Sportivă Grivița, Clubul Sportiv Metalul, alte baze și cluburi sportive).

Complexele și bazele sportive (subzona V3b) din PUG București - definite generic "spații verzi pentru agrement" la art. 3 lit. c), având semnificația arătată la art. 4 lit. h) din Legea nr. 24/2007, sunt amenajări de folosință publică.

Planul Urbanistic General al Municipiului București, a fost aprobat prin H.C.G.M.B. nr. 269/2000, iar valabilitatea sa a fost prelungită prin Hotărârile C.G.M.B. nr. 169/2004, nr. 241/20.12.2011 și, respectiv, nr. 232/19.12.2012.

În acest context, Curtea reține că potrivit Ordinului nr. 13 N din 10.03.1999, emis de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului prin care s-a aprobat reglementarea tehnica - „Ghid privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al Planului Urbanistic General" elaborarea PUG ar fi trebuit să respecte o anumită metodologie, anumite etape în elaborare și anumite studii de fundamentare, după cum corect a arătat instanța de fond.

Conform pct.-ului 1.4. din Capitolul 1 „Generalități" „Elaborarea unui PUG (...) impune: (...) o documentare temeinică, atât pe teren, cât și în bazele de date (...) fundamentarea reglementărilor pe baza concluziilor studiilor de specialitate".

Prima instanță a stabilit, în cadrul situației de fapt că la data adoptării HCGMB nr. 269/21.12.2000 terenul care face obiectul litigiului nu fusese amenajat ca spațiu verde/bază sportivă și nu făcea parte din complexul sportiv Stadionul Progresul.

Instanța a reținut că, potrivit planșei depuse la f. 128 din vol. I, în imediata apropiere a terenului reclamantei sunt atât zone verzi (V1c – Parcul Romniceanu și V3b – Stadionul Progresul), cât și zone de tipul L (zonă de locuit) și M (zonă mixtă). În urma întocmirii raportului de expertiză, instanța a reținut că: „potrivit raportului de expertiză și chiar potrivit obiecțiunilor formulate de CGMB (f. 18-19 din vol. IV) în zona învecinată terenului reclamantei erau amplasate construcții chiar pe str. Dr. Al. Vitzu, între Parcul Romniceanu și Stadionul Progresul (deși în PUG zonele V1c și V3b sunt lipite una de alta, nefiind separate

de zona M1 sau de zona L2b). Așadar, nu exista o funcțiune dominantă a zonei de spațiu verde și nici o amenajare a terenului reclamantei pentru desfășurarea unor activități cu caracter sportiv care să justifice încadrarea terenului reclamantei în zona V3b, concluzia raportului de expertiză (f. 134-152 din vol. III), completat cu răspunsul la obiecțiunile CGMB (f. 33-40 din vol. IV) fiind, de asemenea, în sensul că încadrarea terenului reclamantei în zona V3b este greșită, încadrarea corectă fiind în zona M1.”

Din cuprinsul raportului de expertiză depus în fața instanței de fond a rezultat că terenul reclamantei, situat în str. Dr. Al. Vitzu nr. 2C, sector 5, nu a fost corect încadrat în unitatea teritorială de referință (UTR) V3b prin PUG și Regulamentul local de urbanism (RLU) al Municipiului București, conform HCGMB nr. 269/2000, 324/2010, 241/2011 și 232/2012, încadrarea corectă a terenului fiind în UTR tip M1, care cuprinde zona construită dintre cornișa superioară a terenului în pantă ce constituie frontul construit dreapta al străzii Dr. Al. Vitzu (cu numere pare) și Șos. Panduri.

Or, situația de fapt rezultată din administrarea probatoriului de către prima instanță nu poate fi contestată în recurs, astfel încât, pornind de la amplasarea imobilului reclamantului stabilită de instanța de fond, cu vecinătățile rezultate din raportul de expertiză, Curtea poate verifica modul în care a fost interpretată și aplicată norma de drept material apreciată de instanța de fond ca fiind încălcată.

Verificând aceste aspecte, Curtea observă că instanța de fond a constatat în mod corect că nu s-a făcut dovada unei documentări temeinice pe teren și în bazele de date ori a existenței unor studii de specialitate care să releve necesitatea încadrării terenului situat în str. Dr. Al. Vitzu nr. 2C, sector 5, în zona V3b.

De altfel, analizând chiar elementele componente expres și limitativ enumerate la categoria V3b - Complexe și baze sportive (Stadionul Giulești, Parcul Sportiv Dinamo, Complexul Sportiv Steaua, Stadionul Progresul, Arenele BNR, Baza Sportivă Pescărușul (Bucureștii Noi), Baza sportivă C.C.C.F. Bucureștii Noi - Străulești, Baza sportivă Politehnica, Baza sportivă Granitul, Baza Sportivă Grivița, Clubul Sportiv Metalul, alte baze și cluburi sportive), Curtea constată că în mod greșit a fost inclus în această zonă terenul proprietate privată al intimitei-reclamante, ce nu a avut niciodată destinația de complex/bază sportivă și nici nu a fost inclus în aceasta.

Contrar susținerilor recurentului, documentația ce a stat la baza elaborării PUG Municipiul București dovedește faptul că nu a fost realizată o documentație temeinică pe teren și în bazele de date. Astfel, în anexa la HCGMB nr. 269/2000, care a aprobat PUG Municipiul București, la pozițiile 12 și 13 sunt menționate avizul nr. 203169/2000 de la Oficiul de cadastru, geodezie și cartografie al municipiului București și avizul nr. 586/2000 de la Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol al Municipiului București (f. 186 dosar de fond).

Însă, Oficiul de cadastru, geodezie și cartografie al municipiului București prin adresa nr. 203169/17.08.2000 (fila 185 dosar de fond) și Oficiul de Cadastru Agricol și Organizarea Teritoriului Agricol al Municipiului București prin adresa nr. 586/03.08.2000 (fila 186 dosar de fond) au refuzat în mod explicit să avizeze favorabil PUG Municipiul București, menționând expres imposibilitatea acestui lucru pentru motivele de nelegalitate precizate concret în cele 2 adrese, printre care: suprafața Municipiului București menționată în PUG - 22.800 hectare, diferă major de suprafața reală înscrisă în cadastru, însușită de Comisia Națională de Statistică din S.S.T. (Suprafața Statistică Teritorială) -23.787 hectare; PUG nu conține elementele topografice care să permită verificarea documentației; limitele Municipiului București, ale intravilanului, ale extravilanului și ale sectoarelor nu sunt conforme cu realitatea; lipsește structura suprafețelor pe categorii de folosință.

Chiar dacă cele două avize pot fi considerate ca având caracter consultativ, acest aspect nu este de natură să înlăture posibilitatea invocării și examinării motivelor de nelegalitate pe calea acțiunii în anularea actului administrativ în privința căruia au fost emise cele două avize negative, în speță constatându-se că mențiunile din avize consolidează concluzia încălcării Ordinului nr. 13 N din 10.03.1999, emis de Ministerul Lucrărilor Publice

si Amenajării Teritoriului, rezultând, indubitabil, că nu au existat studii de fundamentare sau acte pertinente care să fi stat la baza propunerii includerii terenului reclamantei în zona spațiilor verzi pentru agrement.

Contrar susținerilor recurentului-pârât, dispozițiile Ordinului nr. 13 N din 10.03.1999, emis de Ministerul Lucrărilor Publice si Amenajării Teritoriului prin care s-a aprobat reglementarea tehnica - „Ghid privind metodologia de elaborare si conținutul cadru al Planului Urbanistic General” nu sunt dispozitive, ci se impune respectarea acestora și erau în vigoare la data emiterii PUG Municipiului București.

Nu prezintă relevanță că reclamanta nu a contestat încadrarea imobilului său la momentul întocmirii PUG, din moment ce reglementările legale nu impun o asemenea condiționare

Criticile recurentului-reclamant referitoare la pretinsa validare greșită de către instanța de fond a concluziilor raportului de expertiză nu pot face obiectul analizei în recurs, fiind aspecte ce țin de aprecierea probelor, ce nu se încadrează în motivele de nelegalitate expres prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 1-8 C.p.c.

Urmare a greșitei încadrări a terenului intimatei-reclamante în subzona V3b, aceasta nu poate exercita, practic, dreptul de folosință asupra terenului. Folosința cuprinde utilizarea lucrului si culegerea fructelor (naturale, industriale si civile). În cazul terenurilor, întinderea dreptului de proprietate este stabilită la art. 559 din NCC care la alineatul 2 prevede: "Proprietarul poate face, deasupra și în subsolul terenului, toate construcțiile, plantațiile și lucrările pe care le găsește de cuviință, în afară de excepțiile stabilite de lege, și poate trage din ele toate foloasele pe care acestea le-ar produce. El este ținut să respecte, în condițiile și în limitele determinate de lege, drepturile terților asupra resurselor minerale ale subsolului, izvoarelor și apelor subterane, lucrărilor și instalațiilor subterane și altora asemenea".

Prin urmare, atributul folosinței este încălcat ori de câte ori proprietarul este împiedicat să își utilizeze imobilul conform intereselor legitime proprii, fie prin acțiuni ale unor terți (calificate de legea penală infracțiuni), fie prin decizii administrative abuzive ale autorităților.

Or, încadrarea terenului intimatei-reclamante în zona spațiilor verzi pentru agrement, complexe si baze sportive, suprimă, practic, exercitarea dreptului de folosință, întrucât aceasta nu își poate exercita dreptul legitim de a construi, fiind astfel împiedicată să utilizeze terenul. Susținerile recurentului-pârât cu privire la caracterul constructibil al imobilelor situate în subzona V3b sunt lipsite de fundament, căci subzona V3b permite exclusiv edificarea de construcții si instalații **specifice complexelor si bazelor sportive**; posibilitatea legală a intimatei-reclamante de a culege fructe de pe urma terenului este restricționată în mod sever. Totodată, fiind interzisă schimbarea destinației de "spațiu verde" a terenului, prevăzută prin PUG, reclamanta nu poate să obțină nici fructe naturale.

De asemenea, prin includerea imobilului în subzona V3b – Complexe și baze sportive, se realizează o îngrădire excesivă a prerogativelor dreptului de proprietate, echivalând, în esență, cu o expropriere în fapt, aspect de natură a încălca dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO.

Astfel, prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO impun autorităților statale două obligații esențiale: să ia măsurile necesare protejării proprietății private și să se abțină de la acte care pot aduce injust atingere proprietății private. Atingerea adusă proprietății private poate fi generată atât printr-o acțiune a autorităților publice, cât si prin inacțiunea sau neglijența în adoptarea unor măsuri care să conducă la prezervarea posibilității proprietarilor de a-si exercita atributele.

În raport de datele speței, Curtea trebuie să analizeze dacă ingerința în dreptul de proprietate al recurentului este una justificată, art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO permițând exproprierea pentru cauze de utilitate publică. Or, recurentul-pârât nu a invocat nici un argument pertinent de natură a justifica includerea imobilului în categoria spațiilor verzi pentru agrement, complexe si baze sportive, și nici nu au oferit reclamantei o justă despăgubire, proporțională cu pierderea suferită, având în vedere și faptul că în categoria

indicată pot fi incluse doar imobile aparținând domeniului public, delimitat potrivit Legii nr.213/1998, iar nu și imobile proprietate privată (o astfel de includere echivalând cu o expropriere în fapt, proprietarii fiind lipsiți de una din prerogativele dreptului de proprietate, usus).

În acest context, trebuie precizat că este vorba de o încălcare a art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO, deci de un aspect de neconvenționalitate.

Așadar, în mod corect instanța de fond a stabilit că prin încadrarea nelegală a terenului reclamantei i s-a cauzat acesteia o vătămare, ce nu putea fi înlăturată decât prin anularea în parte a HCGMB nr. 269/2000, a cărei valabilitate a fost prelungită prin HCGMB nr. 324/17.11.2010, nr. 241/20.12.2011 și nr. 232/19.12.2012, respectiv în ceea ce privește încadrarea terenului reclamantei din str. Dr. Al. Vitzu nr. 2C, sector 5, în zona V3b, fiind astfel corect aplicate dispozițiile art. 1 și art. 8 din Legea nr. 554/2004.

Pentru ansamblul acestor considerente, în temeiul art.496 noul Cod de procedură civilă, Curtea va admite respinge recursul, ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursul formulat de către recurentul-pârât **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, cu sediul în sector 5, București, B- dul Regina Elisabeta, nr. 47, împotriva Sentinței civile nr. 1638/11.03.2019 pronunțată de Tribunalul București- Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 10547/3/2017, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **INTERBAU BUCUREȘTI IMPORT EXPORT SRL PRIN ADMINISTRATOR CRISAN VALER** cu sediul în sector 2, București, Șoseua Mihai Bravu, nr. 194, bl. 203, sc. A, et. 1, ap. 2, ca nefondat.

Respinge cererea de acordare a cheltuielilor de judecată efectuate la fond.

Ia act că intimata – reclamantă va solicita pe cale separată cheltuielile de judecată efectuate în recurs reprezentate de onorariu de avocat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 06.08.2020.

PREȘEDINTE,
Andreea Mihaela Popescu

JUDECĂTOR,
Liliana Cătălina Alexe

JUDECĂTOR,
Melania Bejenar

GREFIER,
Andra Gheonea

*Red./Tech. A.M.P./07.08.2020
4 exemplare, 2 comunicări
Judecător fond: Sofia Sinziana Crișan*

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 10547/3/2017

1 Nancy

ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de 28 mai 2020
Curtea constituită din:
Președinte: Andreea Mihaela Popescu
Judecător: Liliana Cătălina Alexe
Judecător: Melania Bejenar
Grefier: Andra Gheonea

Pe rol soluționarea în contencios administrativ și fiscal a cererii de recurs formulate, *împotriva Sentinței civile nr. 1638/11.03.2019 pronunțată de Tribunalul București- Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 10547/3/2017*, de către recurentul-pârât **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **INTERBAU BUCUREȘTI IMPORT EXPORT SRL PRIN ADMINISTRATOR CRISAN VALER** și intimatele-pârâte **PRIMĂRIA SECTORULUI 5 BUCUREȘTI PRIN PRIMAR** și **PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI PRIN PRIMARUL GENERAL**, având ca obiect „*anulare act administrativ*”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, în ordinea listei, au răspuns recurentul-pârât Consiliul General al Municipiului București, prin avocat Aldescu Anca-Verginica, cu împuternicire la fila 3 și intimata-reclamantă Interbau Bucuresti Import Export SRL prin administrator Crisan Valer, prin avocat Drăghici-Popa Liliana, care depune împuternicire, lipsind intimatele-pârâte Primăria Sectorului 5 București prin Primar și Primăria Municipiului București prin Primarul General.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează Curții faptul că recurentul-pârât a depus răspuns la întâmpinare la data de 25.05.2020, prin e-mail, după care:

Prealabil, Curtea constată că nu s-a recurat soluția dată excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Primăria Municipiului București și nici soluția pronunțată în contradictoriu cu pârâta Primăria Sectorului 5 București, prin urmare dispune scoaterea din citativ a Primăriei Sectorului 5 București prin Primar și Primăriei Municipiului București prin Primarul General.

Nemaifiind alte cereri prelabile de formulat sau excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul părții pe probe, potrivit art. 237 Cod procedură civilă.

Recurentul-pârât Consiliul General al Municipiului București, prin avocat, solicită admiterea probei cu înscrisuri precum și cu contraexpertiza având în vedere că motivarea în fond a primei instanțe s-a bazat pe concluziile unui raport de expertiză specialitatea topografie, realizându-se o reîncadrare în subzone al imobilului. Totodată, arată că reîncadrarea ar trebui să se facă pe baza administrării unei probe cu expertiza specialitatea urbanism.

Intimata-reclamantă Interbau Bucuresti Import Export SRL prin administrator Crisan Valer, prin avocat, solicită admiterea probei cu înscrisurile prezente la dosarul cauzei și respingerea probei cu contraexpertiză ca fiind inadmisibilă având în vedere că a fost solicită pentru prima dată în recurs, iar în ipoteza în care instanța va admite această probă, solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Deliberând asupra probatoriului, Curtea în temeiul art. 258 Cod procedură civilă raportat la art. 255 Cod procedură civilă, încuviințează pentru ambele părți proba cu înscrisurile aflate la dosar, apreciind că sunt concludente, pertinente și utile, în scopul soluționării procesului.

Curtea respinge proba cu contraexpertiza, solicitată de recurentul-pârât, având în vedere dispozițiile art. 492 cod procedură civilă, fiind inadmisibilă în această fază a recursului.

Curtea, în baza art. 244 Codul de Procedură Civilă, declară cercetarea procesului terminată, iar în temeiul art. 392, coroborat cu art. 244 alin. 3 Cod procedură civilă, declară deschise dezbaterile asupra cererii de recurs.

Recurentul-pârât Consiliul General al Municipiului București, prin avocat, învederează Curții faptul că instanța de fond a pronunțat o hotărâre interpretând în mod greșit normele de drept material, respectiv dispozițiile art. 14 din Regulamentul General de Urbanism și ale art. 1.4 din Ghidul pentru metodologia de elaborare a planului urbanistic general. Astfel, în mod greșit instanța a reținut că elaborarea PUG-ului trebuie să se facă în funcție de destinația concretă a fiecărui teren, iar nu prin raportare la funcțiunea dominantă specifică zonei, precum prevede și art. 14 din Regulament.

Totodată, reprezentantul convențional al recurentului-pârât învederează Curții faptul că din observarea hărții foto depuse la dosar, de la nivelul anului 2000, se poate vedea că str. Alexandru Vitzu începe pe partea dreaptă cu vegetație, unde se află și imobilul în cauză, fiind urmat de o platformă betonată, tot proprietate privată, o fundație a cărei destinație nu se cunoștea și clădirea Ligii Sportive Profesionale de Fotbal, în spatele acestor clădiri fiind vegetație. Prin urmare, încadrarea în zona 3 a fost făcută corect.

De asemenea, recurentul-pârât Consiliul General al Municipiului București, prin avocat, apreciază că destinația spațiului ori amenajarea acestuia nu are nici o relevanță din punct de vedere al încadrării în subzone.

Recurentul-pârât Consiliul General al Municipiului București, prin avocat, solicită respingerea capătului de cerere privind cheltuielile de judecată avansate la fond, constând în taxa judiciară de timbru și onorariul expertului.

Intimata-reclamantă Interbau Bucuresti Import Export SRL prin administrator Crisan Valer, prin avocat, solicită respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată și obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată constând în taxa judiciară de timbru și onorariul de expert achitate în fond, precum și onorariul de avocat din recurs.

De asemenea, apărătorul ales al intimatei-reclamante învederează Curții faptul că prin adresa înregistrată la Primăria Municipiului București – Direcția de Mediu, înregistrată sub nr. 1691/2018 se certifică faptul că imobilul ce face obiectul adresei nu este încadrat în categoria spații verzi.

Având în vedere cele menționate mai sus, precum și cele dezvoltate pe larg în cuprinsul întâmpinării, intimata-reclamantă Interbau Bucuresti Import Export SRL prin administrator Crisan Valer, prin avocat, solicită respingerea recursului.

Curtea, în temeiul art. 394 Cod procedură civilă, declară închise dezbaterile și urmează a delibera în camera de consiliu, în vederea pronunțării soluției.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 cod procedură civilă, urmează să amâne pronunțarea la data de 11.06.2020.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 11.06.2020, când soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 28.05.2020.

PREȘEDINTE,
Andreea Mihaela Popescu

JUDECĂTOR,
Liliana Cătălina Alexe

JUDECĂTOR,
Melania Bejenar

GREFIER,
Andra Gheonea

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 10547/3/2017

ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de 11 iunie 2020
Curtea constituită din:
Președinte: Andreea Mihaela Popescu
Judecător: Liliana Cătălina Alexe
Judecător: Melania Bejenar
Grefier: Andra Gheonea

Pe rol soluționarea în contencios administrativ și fiscal a cererii de recurs formulate, *împotriva Sentinței civile nr. 1638/11.03.2019 pronunțată de Tribunalul București- Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 10547/3/2017*, de către recurentul-pârât **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **INTERBAU BUCUREȘTI IMPORT EXPORT SRL PRIN ADMINISTRATOR CRISAN VALER**, având ca obiect „*anulare act administrativ*”.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din 28.05.2020, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data 11 iunie 2020, când în aceeași compunere a pronunțat următoarele:

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 cod procedură civilă, urmează să amâne pronunțarea la data de 25.06.2020.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Amână pronunțarea la data de 25.06.2020, când soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 11.06.2020.

PREȘEDINTE,
Andreea Mihaela Popescu

JUDECĂTOR,
Liliana Cătălina Alexe

JUDECĂTOR,
Melania Bejenar

GREFIER,
Andra Gheonea

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 10547/3/2017

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25 iunie 2020

Curtea constituită din:

Președinte: Andreea Mihaela Popescu

Judecător: Liliana Cătălina Alexe

Judecător: Melania Bejenar

Grefier: Andra Gheonea

Pe rol soluționarea în contencios administrativ și fiscal a cererii de recurs formulate, *împotriva Sentinței civile nr. 1638/11.03.2019 pronunțată de Tribunalul București– Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 10547/3/2017*, de către recurentul-pârât **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **INTERBAU BUCUREȘTI IMPORT EXPORT SRL PRIN ADMINISTRATOR CRISAN VALER**, având ca obiect „*anulare act administrativ*”.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din 28.05.2020, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data 11 iunie 2020 și ulterior la data de 25 iunie 2020, când în aceeași compunere a pronunțat următoarele:

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 cod procedură civilă, urmează să amâne pronunțarea la data de 09.07.2020.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Amână pronunțarea la data de 09.07.2020, când soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 25.06.2020.

PREȘEDINTE,
Andreea Mihaela Popescu

JUDECĂTOR,
Liliana Cătălina Alexe

JUDECĂTOR,
Melania Bejenar

GREFIER,
Andra Gheonea

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 10547/3/2017

ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de 09 Iulie 2020
Curtea constituită din:
Președinte: Andreea Mihaela Popescu
Judecător: Liliana Cătălina Alexe
Judecător: Melania Bejenar
Grefier: Andra Gheonea

Pe rol soluționarea în contencios administrativ și fiscal a cererii de recurs formulate, *împotriva Sentinței civile nr. 1638/11.03.2019 pronunțată de Tribunalul București– Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 10547/3/2017*, de către recurentul-pârât **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **INTERBAU BUCUREȘTI IMPORT EXPORT SRL PRIN ADMINISTRATOR CRISAN VALER**, având ca obiect „*anulare act administrativ*”.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din 28.05.2020, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data 11 iunie 2020 și ulterior la data de 25 iunie 2020, 09 iulie 2020, când în aceeași componență a pronunțat următoarele:

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 cod procedură civilă, urmează să amâne pronunțarea la data de 23.07.2020.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 23.07.2020, când soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 09.07.2020.

PREȘEDINTE,
Andreea Mihaela Popescu

JUDECĂTOR,
Liliana Cătălina Alexe

JUDECĂTOR,
Melania Bejenar

GREFIER,
Andra Gheonea

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 10547/3/2017

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 23 iulie 2020

Curtea constituită din:

Președinte: Andreea Mihaela Popescu

Judecător: Liliana Cătălina Alexe

Judecător: Melania Bejenar

Grefier: Andra Gheonea

Pe rol soluționarea în contencios administrativ și fiscal a cererii de recurs formulate, *împotriva Sentinței civile nr. 1638/11.03.2019 pronunțată de Tribunalul București- Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 10547/3/2017*, de către recurentul-pârât **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **INTERBAU BUCUREȘTI IMPORT EXPORT SRL PRIN ADMINISTRATOR CRISAN VALER**, având ca obiect „*anulare act administrativ*”.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din 28.05.2020, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data 11 iunie 2020 și ulterior la data de 25 iunie 2020, 09 iulie 2020, 23 iulie 2020, când în aceeași compunere a pronunțat următoarele:

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 cod procedură civilă, urmează să amâne pronunțarea la data de 06.08.2020.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Amână pronunțarea la data de 06.08.2020, când soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 23.07.2020.

PREȘEDINTE,
Andreea Mihaela Popescu

JUDECĂTOR,
Liliana Cătălina Alexe

JUDECĂTOR,
Melania Bejenar

GREFIER,
Andra Gheonea